

Jeg tror simpelt hen, at utrolig mange mennesker har meget, meget svært ved at se sammenhængen mellem det, regeringen lovede før valget, og det, som velfærdsministeren nu står og siger sagtens kan lade sig gøre.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu er anlægsbudgetterne i kommunerne i 2008 jo historisk høje, nemlig på 17 mia. kr., og det er et udtryk for, at der er en stigning også i investeringerne ude i kommunerne.

Jeg er ikke klar over, hvad det lige er for nogle ting, hr. Morten Bødskov peger på, men der er jo helt klart et langt højere niveau i år end tidligere; anlægsniveauet er historisk højt. Der er så et ønske om, at niveauet skal være endnu højere ude i kommunerne, men igen skal vi jo se på, hvilke konsekvenser det får i en situation med arbejdskraftmangel, og det, jeg mangler Socialdemokratiets svar på, er, hvordan man vil håndtere ønsket om at forbedre den offentlige service i en situation med arbejdskraftmangel.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:02

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes jo sådan set, at vi igen og igen har svaret på det spørgsmål, som velfærdsministeren slutter af med at stille.

Det handler om at være fuldstændig åbne og ærlige og sige, som vi sagde ved sidste folketingsvalg, nemlig at der ikke er råd til både skattelettelser og velfærd; man må prioritere. Vi vælger velfærd. Hvis man vælger velfærd, kan man også lave en realistisk aftale med kommunerne, der sikrer, at man ikke skal ud og skære i noget så vigtigt som vores børns fremtid og vores børns uddannelse.

Men det, vi ser regeringen gøre, og det, vi har fået understreget meget tydeligt i dag – både i vores debat med finansministeren og nu også med velfærdsministeren – er, at regeringen lovede, at man skulle have et løft i den offentlige sektor, men i stedet får man besparelser; regeringen lovede, at der skulle investeres i skolerenovninger, i rene skoletoiletter, som statsministeren har stået og vist billeder af, og nu får man det modsatte. Det er svært at lære noget, når man går i skole i en svinesti, som det bliver sagt i en af aviserne i dag. Det er jo altså situationen.

Svaret fra ministeren er så, at man må administrere noget bedre. Jeg skal lige høre, hvad det er for et godt råd, velfærdsministeren har til borgmesteren i Jammerbugt Kommune. Det er jo heldigvis et af de meget få steder, hvor man har været nødt til at skære meget drastisk på undervisningstimerne. Det er jo altså en Venstre-kommune – det er Venstreborgmesteren Mogens Gade. Hvad er det, han har gjort forkert? Hvad er det, han har administreret forkert, siden der skal spares på folkeskolen?

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Velfærdsministeren.

Kl. 16:04

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu er der jo altså sket et løft både i den offentlige sektor og i anlægsinvesteringerne, og de midler, der er stillet i udsigt til at renovere bl.a. skolerne, er der, inden for den her regeringsperiode, men vi er jo nødt til hele tiden at se det i relation til, at vi ikke går ind og laver noget, der øger løninflationen og dermed betyder øget arbejdsløshed. Det er jo et grundvilkår, vi er nødt til at forholde os til.

Jeg mener så, at der inden for de rammer ydermere er mulighed for at bruge de penge, der er, mere effektivt. Jeg kender ikke Jammerbugt Kommunes økonomi, men jeg kan se, at der som helhed er nogle muligheder for at effektivisere. Noget af det, jeg mener vi skal til at se på – og det kan vi forhåbentlig gøre i fællesskab – er, hvordan man laver nogle rammer for kommunerne, der gør, at de udnytter pengene mere effektivt, end det sker i dag.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til velfærdsministeren af fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:05

Spm. nr. S 1721

14) Til velfærdsministeren af:

Özlem Sara Cekic (SF):

Hvad vil ministeren som ansvarlig for socialt udsatte børn og unge personligt gøre for at sikre, at alle familier på starthjælp får mulighed for at give deres børn tre måltider sund mad om dagen og den medicin, de har brug for, således at familiernes fattigdom ikke kommer til at ramme børnene, så de bliver ude af stand til at udnytte